

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1435/2021
09.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Љубиша Марковић, адвокат у ..., против тужене Републике Србије, Министарства правде, Привредног апелационог суда, коју заступа Државно правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 362/20 од 19.08.2020. године, у седници већа од 09.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 362/20 од 19.08.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву П 1463/19 од 08.10.2019. године, ставом првим изреке, укинут је у целости платни налог издат решењем Основног суда у Смедереву П 1638/18 од 13.07.2018. године којим је обавезана тужена да тужиљи на име имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року у поступку Привредног суда у Нишу Ст 991/10 исплати износ од 18.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате и на име накнаде трошкова парничног поступка износ од 6.000,00 динара и одбијен је тужбени захтев; ставом другим изреке обавезана је тужиља да туженој накнади трошкове поступка у износу од 12.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Смедереву Гж 362/20 од 19.08.2020. године одбијена је жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка, с предлогом да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. ставу 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20) посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и

против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права, а према ставу 2. испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији на основу члана 404. става 1. ЗПП јер не постоји потреба за разматрање правних питања од општег интереса, ни правних питања у интересу равноправности грађана, нити потреба уједначавања судске праксе и новог тумачења права. У конкретном случају ради се о парници ради накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Поред наведеног, према становишту нижестепених судова, тужбени захтев је одбијен јер предмет тужбеног захтева суштински није накнада имовинске штете изазвана повредом права на суђење у разумном року, већ трошкови поступка који је вођен ради заштите права на суђење у разумном року и о којима је у том поступку одлучено. Судске одлуке које су достављене уз ревизију не односе се на исто чињенично и правно питање као у овој парници због чега не упућују на потребу уједначавања судске праксе.

Сходно наведеном Врховни касациони суд је на основу члана 404. става 2. ЗПП одлучио као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. става 2. тачке 5. ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. става 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. ставу 6. ЗПП против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба је поднета 06.07.2018. године, а вредност предмета спора износи 18.000,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем је вредност предмета спора очигледно испод наведеног законског лимита, ревизија није дозвољена у смислу члана 479. става 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић